

ICPSE
2026

<http://icpse.ir>
info@icpse.ir

نوزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی

گرجستان - ۲۷ شهریور ۱۴۰۵ - آکادمی بین المللی علوم و مطالعات گرجستان

18 Septembe 2026 - TBILISI GEORGIA

تاثیر استفاده از روشهای نوین تدریس بر یادگیری ریاضی

مریم عظیمی قاراب* - دبیر ریاضی (jmamjd43397@gmail.com)

چکیده

انتخاب روش تدریس مناسب نیازمند توجه معلم به مؤلفه‌های گوناگون، اعم از شرایط روش تدریس، ویژگی‌های معلم و مشخصات دانش‌آموزان است. این همه در کنار ماهیت محتوای آموزشی مورد نظر می‌تواند راهنمای مناسبی برای انتخاب روش تدریس باشد. دشواری ویژه‌ی دانش ریاضی برای دانش‌آموزان به ماهیت انتزاعی آن مربوط است. دانش‌آموزان اغلب در برقراری رابطه‌ی بین ریاضیات آموخته شده در کلاس و موقعیت‌های زندگی واقعی و همچنین در پیوند دادن معلومات ریاضی قبلی و آنچه در مدرسه یاد می‌گیرند، مشکلاتی دارند. برای رفع این مشکلات می‌توان تا حد امکان از نمونه‌های زندگی واقعی استفاده کرد بنابر این بهترین روش آموزش و یادگیری ریاضی، روش فعال است که به ویژه در دهه‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته است. در این روش، دانش‌آموز محور فعالیت است. دانش‌آموز در امر یادگیری شرکت فعال دارد، با مسائل مواجه می‌شود، راجع به حل آنها فکر می‌کند و با راهنمایی معلم به حل آنها پی می‌برد و به کشف قواعد می‌رسد.

واژه‌های کلیدی: روش‌های نوین، تدریس، ریاضی، یادگیری

ICPSE
2026

نوزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی

گرجستان - ۲۷ شهریور ۱۴۰۵ - آکادمی بین المللی علوم و مطالعات گرجستان

<http://icpse.ir>
info@icpse.ir

18 September 2026 - TBILISI GEORGIA

مقدمه

در سیر تحول فرایند یاددهی - یادگیری، روش های متنوعی از تدریس مطرح شده اند که در حال حاضر می توان آن ها را با توجه به معیارهای گوناگونی طبقه بندی کرد. برای مثال، می توان از روش های تدریس نوین در مقابل روش های تدریس سنتی نام برد. امروزه معلمان در تدریس با واقعیت های اجتماعی جدیدی روبه رو هستند که ایجاب می کند در روش آموزش آن ها بازنگری شود. در رویکردهای جدید آموزش نظریه های یادگیری در آموزش دخالت داده می شوند، دانش آموز فعال می شود و موضوع درسی با زندگی او پیوند می خورد. موضوعات درسی به صورت زنجیر به هم پیوسته می شوند و در آموزش از بازی و سرگرمی استفاده می شود. به تفاوت های فردی توجه می شود و همکاری اولیا و نظارت آن ها با مدرسه دوجندان می شود. ساختن گرایی نوعی فلسفه ی یادگیری است که به موجب آن انسان با بهره گیری از تجربه های قبلی، شناخت خود را از جهان پیرامونش می سازد. چون هر فرد برای خود قواعد و الگوهای ذهنی خاصی دارد که برای معنی دار کردن تجربه هایش، آن ها را به کار می برد. از این رو، یادگیری فرایند تطبیق الگوهای ذهنی قبلی برای تقویت یا کسب تجربه های جدید است. به بیان دیگر، دانش و تجربه ی قبلی هر فرد پیش نیاز بنا کردن دانش جدید و معنی دار است. یادگیری ساختن گرایی فرایندی فعال و اجتماعی است و در آن معلم نقش تسهیل کننده، راهنما، هدایتگر و هم شاگردی را دارد. بجاست در رویکردهای جدید آموزش، به سمت کلاس درس ساختن گرا حرکت کنیم.

«ریاضیات چیست؟»، «چرا باید ریاضیات را فرا بگیریم؟»، «بهترین شیوه ی آموزش و یادگیری آن چیست؟» و ... سوالاتی هستند که همواره، ذهن دانش آموزان و آموزشگران را به خود معطوف داشته است. در این فصل، سعی بر این است تا پاسخ هایی مناسب برای این سوالات بیابیم.

در طول تاریخ تعاریف زیادی درمورد ریاضی از جانب صاحب نظران مختلف ارایه شده است که شاید بهترین آن ها، تعریف ساندزر مک لین باشد که عبارت است از: «ریاضیات مشتمل بر کشف مراحل متوالی ساختارهای صوری است که در بطن جهان و فعالیت های بشری نهفته اند.» (بیژن زاده، ۱۳۸۵، ص ۱۲۹).

آنچه از تعریف بالا بر می آید، تاکید بر ماهیت تجربی ریاضی است. تعریف فوق می تواند بیانگر بهترین شیوه ی یادگیری و آموزش ریاضی نیز باشد.

امروزه یکی از نظریه های مطرح یادگیری، نظریه ی ساخت و ساز گرایی است که ریشه در مکتب روانشناسی پیازه دارد. نظریه های وی به سال های ۱۹۶۰ باز می گردد. ساخت و ساز گرایان این عقیده را که ذهن کودکان مانند لوح سفیدی است، رد می کنند. ساخت و ساز گرایان معتقدند که «در حقیقت، باید تلاش کنیم تا به دانش آموزان خود یاد دهیم که چگونه مفاهیم ریاضی شخصی خود را بسازند.» (چمن آرا، ۱۳۸۳، ص ۸).

بنابر این بهترین روش آموزش و یادگیری ریاضی، روش فعال است که به ویژه در دهه های اخیر مورد توجه قرار گرفته است.

«روش فعال باید در همه ی کلاس های ریاضی تمرین شود. این یک قاعده ی راهنما است که ارزش آن دیگر مورد اعتراض نیست. یادداشت انفعالی بعضی از ایده ها، حقایق و ... نمی تواند تعلیم و تربیتی مبتنی بر تفکر آموزی را تشکیل دهد.

ICPSE
2026

نوزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی

گرجستان - ۲۷ شهریور ۱۴۰۵ - آکادمی بین المللی علوم و مطالعات گرجستان

18 September 2026 - TBILISI GEORGIA

<http://icpse.ir>
info@icpse.ir

برای هر یک از دانش آموزان ضروری است که در زمان های مختلف و در طول درس، به طور واقعی در امر یادگیری شرکت داشته باشند. ... علاوه بر آن، بخش قابل ملاحظه ای از فعالیت دانش آموزان باید صرف مطالعه و تحقیق در راه حل های مساله باشد... » (غلام آزاد، ۸۰-۱۳۷۹).

ارتباط های درونی و بیرونی ریاضیات

در برنامه ریزی درسی ریاضیات دو نوع ارتباط همیشه باید مد نظر برنامه ریز، مولف و حتی معلم باشد:

- ۱- **ارتباط درونی:** مفاهیم و مهارت های ریاضی در درون خود با هم یک ارتباط نزدیک و شبکه ای دارند. برنامه ریزی و آموزش باید به شکلی باشد که دانش آموز این ارتباطات و روابط درونی را درک کنند و ریاضیات را به صورت یک پارچه یاد بگیرند.
- ۲- **ارتباط بیرونی:** ریاضیات شامل کلیه ی ارتباطات ریاضی با زندگی روزمره، سایر علوم و کاربردهایی در زندگی علمی آینده ی دانش آموز است. به این ترتیب، در برنامه درسی و آموزشی، برقرار کردن پیوند ریاضیات با کاربردهایش در زندگی روزمره و سایر علوم از قبیل هنر، علوم طبیعی و علوم اجتماعی باید مد نظر قرار گیرد. در صورتی که این موارد در آموزش دیده نشود، این سوال همیشه در ذهن دانش آموز باقی می ماند که « به چه دلیل باید ریاضی بخوانیم؟ » یا « این ریاضیات به چه درد ما می خورد؟ » (گروهی از مولفان، ۱۳۸۳، ص ۸).

استفاده از موقعیت های زندگی واقعی

دشواری ویژه ی دانش ریاضی برای دانش آموزان به ماهیت انتزاعی آن مربوط است. دانش آموزان اغلب در برقراری رابطه ی بین ریاضیات آموخته شده در کلاس و موقعیت های زندگی واقعی و همچنین در پیوند دادن معلومات ریاضی قبلی و آنچه در مدرسه یاد می گیرند، مشکلاتی دارند. برای رفع این مشکلات می توان تا حد امکان از نمونه های زندگی واقعی استفاده کرد و معلومات فعلی دانش آموزان در زمینه ی ریاضی را معتبر ساخت. استفاده از اسباب و وسایل زندگی واقعی، به طور مثال صورت حساب خرید برای دانش آموزان خردسال، می تواند این روابط و ایجاد دانش ریاضی غیر رسمی را ارتقا بخشد. خود دانش آموزان می توانند مواد و وسایل را به کلاس بیاورند، کاری که باعث تقویت مشارکت در درس می شود (گریومیجر، ۱۹۹۷).

یک مدل عملی پیشنهاد شده این است که معلم با ارائه ی یک مثال یا موقعیت واقعی شروع کند و آن را به یک الگوی ریاضی تبدیل نماید تا به راه حل های ریاضی برسد، سپس این راه حل ها به عنوان راه حل عملی و واقع بینانه مورد تفسیر مجدد قرار گیرند. این راهبرد مسلماً در مرتبط ساختن دانش دنیای واقعی و ریاضی و کاربردها مفید خواهد بود (آسکو و ویلیامز، ۱۹۹۵).

مثال هایی که معلم ارائه می کند باید تا حد امکان به دنیای واقعی نزدیک باشد و مفاهیم جدید ریاضی، با استفاده از معرف های مختلف مثل تصاویر نمادین و ترسیمی، از طریق به کارگیری مواد و وسایل آموزشی و غیره شرح داده شوند. به این طریق دانش آموز می تواند تفکر در مورد مفاهیم ریاضی را جدا از مفاهیم فیزیکی آن ها یاد بگیرد.

باید توجه داشت که استفاده از مثال های زندگی واقعی صرفاً استفاده از کلمات زندگی روزمره برای بیان مسئله ای که در کل غیر واقعی است، نمی باشد. برای اینکه مثال های زندگی واقعی موثر باشند، باید با تجارب واقعی دانش آموزان ارتباط تنگاتنگ داشته باشند (گریومیجر، ۱۹۹۷).

ICPSE
2026

نوزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی

گرجستان - ۲۷ شهریور ۱۴۰۵ - آکادمی بین المللی علوم و مطالعات گرجستان

18 September 2026 - TBILISI GEORGIA

<http://icpse.ir>
info@icpse.ir

ایجاد ارتباط

برقراری پیوند بین بخش های مختلف درس و برنامه ی آموزشی، برای درس ریاضی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. معلومات جدید باید با مفاهیم از پیش آموخته شده مرتبط شوند و بخش های مختلف درس با همدیگر، با معلومات از قبل آموخته شده و با برنامه ی درسی مرتبط گردند. مفاهیم ریاضی نباید به صورت مجرد تدریس شوند؛ باید به شدت بر رابطه ی بین مفاهیم تاکید شود. این کار به دانش آموزان کمک می کند تا بهتر بتوانند معلومات خود را از حافظه، بازیابی و ماهیت سلسله مراتبی دانش ریاضی را درک کنند. این روابط باید به صورت صریح و مستقیم به دانش آموزان آموخته شوند. (شمسی پور، ۱۳۸۴، ص ۲۳۵)

اصول کلی آموزش ریاضی

شاهرخیان و پورمحمدباقر (۱۳۸۰)، اصول کلی آموزش ریاضی را اینگونه بیان می کنند: «روش های تدریس ریاضی و اصول آن در ضمن تبعیت از اصول کلی تعلیم و تربیت مسائل خاص خودش را نیز دارد».

آنها می گویند در طول تاریخ، همواره دو نوع آموزش در برابر هم قرار داشته اند. یک نوع آموزش دستور العملی که مطالب آموزشی به صورت یک دستورالعمل به دانش آموزان تحمیل می شده و در آن نقش اصلی به عهده ی معلم بوده است و نوع دیگر آموزشی مطابق با طبیعت کودک و در جهت شکوفایی شخصیت او که بر مبنای فعالیت خود کودک شکل می گرفته است. بنابر این اولین تقسیم بندی که در روش های آموزش وجود دارند عبارتند از:

۱- روش منفعل

۲- روش فعال

۱- روش منفعل

در این روش که باید آن را معلم محور نامید، کار اساسی آموزش به عهده ی معلم است. معلم مطالب را مو به مو بیان می کند و از دانش آموز می خواهد که درسی را حفظ کنند و تکالیف را انجام دهند. در موقع اعمال این روش ها انضباطی دقیق بر کلاس حکمفرماست. انجام تکالیف موجب تشویق و خلاف آن مستوجب تنبیه، موفقیت معلم در این روش به میزان تسلط او بر کلاس بستگی دارد.

۲- روش فعال

در این روش، دانش آموز محور فعالیت است. دانش آموز در امر یادگیری شرکت فعال دارد، با مسائل مواجه می شود، راجع به حل آنها فکر می کند و با راهنمایی معلم به حل آنها پی می برد و به کشف قواعد می رسد. در این روش باید دانش آموز را شناخت و به توانایی های او پی برد و آموزش را با این توانایی ها هماهنگ ساخت. در این صورت است که دانش آموز به حل

ICPSE
2026

نوزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی

گرجستان - ۲۷ شهریور ۱۴۰۵ - آکادمی بین المللی علوم و مطالعات گرجستان

18 September 2026 - TBILISI GEORGIA

<http://icpse.ir>
info@icpse.ir

تمرین ها و مسئله ها علاقه مند می شود. موفقیت دانش آموز در این روش به مهارت معلم و تسلط او به درس و روش تدریس بستگی دارد.

مقایسه ی دو روش

در آموزش به روش منفعل که تنها معلم سخنرانی یا به اصطلاح تدریس می کند، معلم مطالب را با سرعتی خود تشخیص می دهد، بیان می کند و همه ی دانش آموزان نمی توانند درس را تعقیب کنند. ثابت شده است که حتی با هوش ترین دانش آموزان تدریس به این شکل را حداکثر تا ۱۵ دقیقه دنبال می کنند. آن قسمت از مطالب را هم که گوش داده اند به طور سطحی فرا می گیرند و فرصت توجه به جزئیات را ندارند. مهم تر از همه این است که وقتی دانش آموز می بیند که معلم مطالب را با تسلط پشت سر هم بیان می کند و او از درک و بازگویی آن عاجز است، به جای اینکه به توانایی خودش پی ببرد، خود را ناتوان وضعیف می پندارد و معلم را مظهر قدرت و دانایی.

در آموزش به روش فعال هر دانش آموز مطالب را به سرعت خود یاد می گیرد و فرصت دارد که به مطالب فکر کند و اگر جایی به مشکل برخورد در حل آن چاره اندیشی کند. دانش آموز از طریق طی فرآیند یادگیری به تدریج به مفاهیم پی می برد و به جای آنکه شاهد راه رفتن معلم باشد، خود قدم به قدم راه رفتن را تمرین می کند و می آموزد و با پی ردن به توانایی های خود در او حس اعتماد به نفس تقویت می شود چون در به دست آوردن نتیجه ها و کشف قواعد سهیم است. نسبت به مطالب احساس علاقه و مالکیت می کند و میل به دانش افزایی در او به وجود می آید و تا حدودی به خو انگیزگی می رسد در جریان کار فعال، دانش آموز رشد می کن، تفکر منطقی و تمرکز روی مطالب را یاد می گیرد. در این روش وظایف معلم عبارت است از توجه به یکایک دانش آموزان و دادن راهنمایی در موارد لازم، علاقه مند کردن آنها به کار و فعالیت درسی، شناخت کودکان و پی بردن به حدود توانایی های آنان و از همه مهم تر قدم به قدم پیش بردن دانش آموز برای یادگیری یک مطلب درسی جدید طی مراحل مختلف آن، وظیفه ی دانش آموز هم فعالیت و کار آموزی و کاوشگری در حد توانایی خود می باشد. (شاهرخیان، پورمحمدباقر، ۱۳۸۰)

روش سنتی

- یادگیری در سطح دانش است.
- محفوظات ذهنی دانش آموزان بالا می رود و در جلسه امتحان آنچه را در ذهن دارند به خاطر می آورند.
- معلم متکلم وحده است و کمترین همکاری و مشارکت از سوی شاگردان در کلاس دیده می شود.
- هدف نهایی کسب نمره بالا توسط دانش آموزان است و اینکه مطالب پس از مدتی فراموش شوند اهمیتی ندارد.

روش نوین

- یادگیری در سطح کاربرد است.

ICPSE
2026

<http://icpse.ir>
info@icpse.ir

نوزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی

گرجستان - ۲۷ شهریور ۱۴۰۵ - آکادمی بین المللی علوم و مطالعات گرجستان

18 September 2026 - TBILISI GEORGIA

- دانش آموزان می آموزند که با آزمون و خطا و تبادل دانسته ایشان با دیگران، مطلب را بیاموزند و در ذهن ماندگار کنند.

- معلم ناظر بر تدریس است و کلاس توسط شاگردان اداره می شود.

- هدف یادگیری مفاهیم و کاربرد آن ها در زندگی روزمره است.

تجربیات نشان داده است که دانش آموزان، فعالیت های ذهنی برای حل مسائلی را که هدفی عمیق تر از تمرین های یک مرحله ای دارند، ترجیح می دهند. غرایب شناختی این گونه مسائل اکتشافی، خود می تواند یک عامل انگیزه بخش باشد و داشتن انگیزه ای قوی به یادگیری پایدارتر و اساسی تر می انجامد. (الهام حیدری، ۱۳۹۶)

هم چنین، تجربیات معلمی نشان داده است که دانش آموزان، ریاضیات را بر اساس فعالیت های خود خیلی بهتر درک می کنند تا با گوش دادن به معلم (روزدار، ۱۳۸۶).

مراحل انتخاب روش تدریس مناسب را می توان با تکیه بر مهم ترین مؤلفه های مرتبط با آن، در شش گام زیر خلاصه کرد. معلم در هر گام باید به یکی از مهم ترین شاخص ها و گزاره های مرتبط با فرایند یاددهی-یادگیری توجه کند. (سلیقه دار، ۱۳۹۸)

گام اول: روشن کردن هدف تدریس

گام دوم: مشخص کردن عملکرد مورد انتظار

گام سوم: تأکید بر ویژگی های دانش آموزان

گام چهارم: تهیه فهرستی از روش های تدریس

گام پنجم: در نظر گرفتن شرایط عمل

گام ششم: توانایی و شرایط معلم

انتخاب روش تدریس مناسب نیازمند توجه معلم به مؤلفه های گوناگون، اعم از شرایط روش تدریس، ویژگی های معلم و مشخصات دانش آموزان است. این همه در کنار ماهیت محتوای آموزشی مورد نظر می تواند راهنمای مناسبی برای انتخاب روش تدریس باشد. با این نگاه، تنها نو بودن روش تدریس، ملاک انتخاب معلم نیست و لازم است در طراحی آموزشی، تناسب و ارتباط روش با مقصود یادگیری از جنبه های گوناگون مورد توجه و بررسی قرار گیرد. تأنی و تأمل معلم در مرحله انتخاب روش تدریس می تواند به شکل گیری تجربه ای مؤثر و غنی از یادگیری برای دانش آموزان منجر شود.

در برنامه ریزی های آموزشی جدید، بر پرورش دانش آموزان کارآمد و دارای ذهن مبتکر و خلاق تأکید فراوان شده است. چنین دانش آموزانی، با وارد شدن به چرخه تحصیلات دانشگاهی و بازار کار، خواهند توانست علاوه بر استفاده بهینه از دانش های جدید، حوزه های جدیدی از علم و فناوری را توسعه دهند. در این برنامه ها، روش های سنتی تدریس معلم محور جایگاهی ندارند و از روش های نوین تدریس، مثل دانش آموز محور استفاده می شود. در روش های تدریس جدید که کاملاً تعاملی، مشارکتی و فعالیت محور هستند، بیشتر بر بهبود رفتار عقلانی تأکید شده است و دانش آموزان به طور فعال در کل فرایند یاددهی- یادگیری شرکت می کنند تا دانش بیاموزند و انواع مهارت های ارتباطی خود را تقویت کنند. در این روش ها بر کاهش

ICPSE
2026

نوزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی

گرجستان - ۲۷ شهریور ۱۴۰۵ - آکادمی بین المللی علوم و مطالعات گرجستان

18 September 2026 - TBILISI GEORGIA

<http://icpse.ir>
info@icpse.ir

رقابت بین دانش آموزان و ارتقای همکاری و تفاهم میان آن ها تأکید شده است. این روش ها بر خلاف روش های تدریس سنتی، به تفاوت های فردی و توانایی های ذهنی دانش آموزان اهمیت می دهند و بیشتر بر روش های پرسش، نمایش، توضیح، حل مسئله، فعالیت عملی و مشارکتی تمرکز می کنند و کاملاً فعالیت محور هستند. (بدریان، ۱۴۰۳)

در روش تدریس سنتی معلم محور، معلم درس را توضیح می دهد و دانش آموزان مطالبی را یادداشت و حفظ می کنند. این روش مانع بزرگی برای تعامل و مشارکت دانش آموزان و تقویت تفکر خلاق و نوآورانه آن ها تلقی می شود. در این روش تدریس، بی مهری به مهارت تصمیم گیری و حل مسئله دانش آموزان مشهود است.

در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش، در توصیف چشم انداز مدرسه در افق ۱۴۰۴، به برخورداری از بهره فناوری آموزشی در سطح معیار، با توجه به طیف منابع و رسانه های یادگیری تأکید شده است. در بخش هدف های عملیاتی و راهکارهای این سند نیز به بهره گیری از تجهیزات و فناوری های نوین آموزشی و تربیتی در راستای تحقق اهداف اشاره شده است. در راهکار هفده این سند، به ارتقای کیفیت فرایند تعلیم و تربیت با تکیه بر استفاده هوشمندانه از فناوری های نوین توجه شده است و به طور ویژه در راهکار سه تا هفده، اصلاح و به روزآوری روش های تعلیم و تربیت با تکیه بر روش های فعال، گروهی، خلاق با توجه به نقش الگویی معلمان تأکید شده است. (بدریان، ۱۴۰۳)

استفاده از روش های سنتی تدریس، ظرفیت و استعداد تحقق اهداف و تکالیف سند تحول بنیادین را ندارند و لاجرم باید با کمک روش های نوین تدریس، به دنبال اجرایی کردن بندهای سند تحول بنیادین باشیم.

پژوهشگران استفاده از فضاهای آموزشی دیجیتال و به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات را برای غنی سازی محتوا و محیط یادگیری مناسب می دانند.

استفاده از روش های نوین تدریس مزایای بسیاری دارد، اما معایبی نیز دارد؛ نظیر زمان بر بودن و صرف هزینه زیاد برای تأمین تجهیزات و ایجاد زیرساخت های مبتنی بر فناوری اطلاعات و ارتباطات در مدرسه ها.

پژوهشگران برای حل مشکل زمان بری روش های نوین تدریس، استفاده از روش تدریس معکوس را پیشنهاد داده اند. در این روش، برخلاف روش های سنتی، دانش آموزان مطالب جدید را خودشان در منزل مطالعه می کنند و سپس آموخته های خود را در مدرسه تمرین می کنند، اشکال ها را رفع می کنند و یادگیری خود را تکمیل می کنند. با این روش از زمان حضور دانش آموزان در منزل برای یادگیری اثربخش استفاده می شود. در روش تدریس معکوس، دانش آموزان در منزل، با تماشای یک فیلم آموزشی، جست و جوی برخط یا کار روی محتوایی که معمولاً معلم به اشتراک می گذارد، تمرین می کنند. آن ها به انجام دادن تکالیف در خانه نیاز ندارند؛ چون آن را در مدرسه تمام می کنند. با این روش، دانش آموزان زمان کافی برای درک موضوع دارند، بر خلاف مدرسه که فقط چند دقیقه برای درک محتوا فرصت دارند. همچنین در صورت لزوم می توانند روی یک موضوع بیشتر کار کنند. بعد از بررسی و یادگیری محتوا در منزل، در صورت تردید می توانند در کلاس درس صحبت کنند یا

ICPSE
2026

نوزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی

گرجستان - ۲۷ شهریور ۱۴۰۵ - آکادمی بین المللی علوم و مطالعات گرجستان

18 September 2026 - TBILISI GEORGIA

<http://icpse.ir>
info@icpse.ir

از معلم سؤال کنند. آن ها همچنین می توانند ایده های خود را در رابطه با محتوا پیشنهاد دهند و آن را با سایر هم کلاسی ها به اشتراک بگذارند.

این نیاز روز است که فناوری تکامل می یابد و دسترسی دانش آموزان به فناوری به آن ها امکان می دهد بیشتر بفهمند و دقیق تر مشاهده کنند. اگر تدریس به صورت سنتی باقی بماند، دانش آموزان به واسطه استفاده از فناوری های دیجیتال و برخط یا حتی هوش مصنوعی، جلوتر از برنامه های آموزشی مدرسه و کلاس درس معلم خواهند بود و انگیزه و علاقه مندی خود را برای شرکت در کلاس های درس از دست خواهند داد. انتخاب سبک تدریس نوین که در آن دانش آموزان نظریات، آموخته ها و یافته های خود را به اشتراک می گذارند و احساس می کنند که دیده می شوند و به آن ها گوش داده می شود، میزان تعامل بین دانش آموزان و معلم را افزایش می دهد. در روش تدریس جدید، به دانش آموزان امکان نوآوری، خلاقیت، تفکر، اظهار نظر و استدلال داده می شود. این در حالی است که در روش های تدریس سنتی، معلمان از دانش آموز انتظار داشتند تا آنچه را شنیده اند، بدون کم و کاستی بیاموزند. (بدریان، ۱۴۰۳)

روش تحقیق

در این مقاله از روش توصیفی است و اطلاعات مورد استفاده در این تحقیق از طریق مطالعه مقالات و منابع مختلف گردآوری شده است.

بحث و نتیجه گیری

لازم است در طراحی آموزشی، تناسب و ارتباط روش با مقصود یادگیری از جنبه های گوناگون مورد توجه و بررسی قرار گیرد. استفاده از روش های سنتی در تدریس، ظرفیت و استعداد تحقق اهداف و تکالیف سند تحول بنیادین را ندارند و لاجرم باید با کمک روش های نوین تدریس، به دنبال اجرایی کردن بندهای سند تحول بنیادین باشیم.

در روش های تدریس جدید که کاملاً تعاملی، مشارکتی و فعالیت محور هستند، بیشتر بر بهبود رفتار عقلانی تأکید شده است و دانش آموزان به طور فعال در کل فرایند یاددهی - یادگیری شرکت می کنند تا دانش بیاموزند و انواع مهارت های ارتباطی خود را تقویت کنند. بنابراین روش های آموزشی جدید و نوآورانه برای رشد دانش آموزان و آماده کردن آنان برای آینده مفید هستند. گنجاندن روش های نوین تدریس در این زمان ضروری است؛ زیرا با روش های سنتی تدریس مبتنی بر تکرار و حفظ برنامه درسی برای آموزش دانش آموزان مخالف است. برای توسعه مهارت های تصمیم گیری، حل مسئله، فعالیت های مشارکتی، توسعه مهارت های تفکر شناختی، درک معنادار مفاهیم و پرورش روحیه خلاق و نوآور، این روش ها بهترین گزینه هستند.

ICPSE
2026

<http://icpse.ir>
info@icpse.ir

نوزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی

گرجستان - ۲۷ شهریور ۱۴۰۵ - آکادمی بین المللی علوم و مطالعات گرجستان

18 Septembe 2026 - TBILISI GEORGIA

فهرست منابع

- ابوالحسنی حسن آبادی، فاطمی (۱۳۹۷)، رویکردهای جدید آموزش فراموش نشود، مجله رشد آموزش ابتدایی، ۴، ۲۱-۲۰
- بدریان، عابد (۱۴۰۳)، ضرورت استفاده از روش های نوین تدریس شیمی، دفتر انتشارات و فناوری آموزشی، ۱۴۱
- پورمحمدباقر، شاهرخیان (۱۳۸۰)، روش تدریس ریاضی در مدارس، مجله رشد آموزش ریاضی، ۶۰، ۴۸-۳۴
- حیدری، الهام (۱۳۹۶)، مقایسه روش های تدریس سنتی و نوین، فصلنامه رشد آموزش فیزیک، ۱۱۹، ۸-۳
- چمن آراء، (۱۳۸۴)، سپیده، ساخت و سازگرایی چشم انداز آینده معلمان، مجله رشد آموزش ریاضی، ۸۰، ۳۵-۳۱
- زنگنه، بیژن (۱۳۸۰)، ریاضیات کلید راه توسعه، مجله رشد آموزش ریاضی، ۶۰، ۳۷-۳۴
- سلیقه دار، لیلا (۱۳۹۸)، انتخاب روش تدریس گامی مهم در طراحی آموزشی، دفتر انتشارات و فناوری آموزشی، ۱
- غلام آزاد، سهیلا (۱۳۹۱)، خلاقیت ریاضی، پژوهشگاه مطالعات آموزش و پرورش، ۱۰۹، ۳۷-۳۴